

عنوان مقاله:

مقایسه الزامات روش مونتاژ TBM در فضای بسته با فضای باز

محل انتشار:

دومین کنفرانس منطقه ای و یازدهمین کنفرانس تونل ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

محمد محمدی

خلاصه مقاله:

استفاده از تکنولوژی حفاری مکانیزه جهت حفاری تونلهای بلند علاوه بر کاهش زمانبندی، افزایش ایمنی و صرفه اقتصادی، امکان اجرای پروژههای با ویژگیهای گوناگون و پیچیدگیهای خاص زمینشناسی را فراهم نموده است. در دهه اخیر با توجه به توسعه این صنعت و شروع و اتمام برخی از پروژههای مکانیزه در کشور، روش مونتاژ و دموونتاژ دستگاههای حفاری تا حدودی بومی شده و توسط متخصصین و دست اندرکاران داخلی انجام میگردد. در پروژه انتقال آب گلاس (مطالعه موردی) با توجه به طول بلند آن و شرایط زمینشناسی مسیر و در راستای خودداری از حفاری با شیب منفی در نظر است یکی از دستگاههای TBM در موقعیت تلاقی تونل دسترسی با محور تونل اصلی راهاندازی و شروع به حفارینماید. در راستای تامین زمانبندی پروژه، فرایند مونتاژ و نحوه انتقال ماشین حفار از تونل دسترسی به محل تلاقی تونل اصلی، روشهای مختلفی مطرح میباشد که با نگرش به ملاحظات اقتصادی و محدودیتهای اجرایی، این روشها، میتوانند مورد مقایسه و امکانسنجی قرار گیرند. از جمله این روشها انجام مونتاژ کامل دستگاه در پرتال دسترسی و انتقال آن به محل تلاقی و در نهایت شروع حفاری از این نقطه است. در گزینه دیگر میتوان قطعات دستگاه TBM را به صورت جداگانه به محل تلاقی منتقل و با احداث مغار متناسب در این موقعیت به مونتاژ و راهاندازی کامل و شروع حفاری اقدام نمود. هرکدام از این روشها محدودیتهای، الزامات و هزینههای خاص خود را دارند که در این مقاله سعی شده است که این موارد مورد ارزیابی فنی و اقتصادی قرار گرفته و در نهایت گزینه برتر پیشنهاد گردد

کلمات کلیدی:

حفاری مکانیزه، روشهای مونتاژ و انتقال ماشین، تونل انتقال آب گلاس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/599190>

